

SLADKÝ ŽIVOT

Abby Greenová
Dědic říše

ABBY GREENOVÁ

DĚDIC ŘÍŠE

PŘEKLAD

KRISTÝNA VÍTKOVÁ

Milá čtenářko,

toxický vztah... Módní výraz, jenž má často až bolestně konkrétní obsah. Knížky, které Vám měsíc co měsíc přináším a o kterých si tady měsíc co měsíc povídáme, jsou samozřejmě o lásce, ale naneštětí právě láska, nebo její hodně pokřivená, nepěkně zparodována podoba je základem takového toxického vztahu. Někoho milujeme (nebo on nás) tak moc a tak divně, že mu ubližujeme... Tento měsíc Vám přináším řadu příběhů o takových „láskách“. Asi nejlepším příkladem je Jensen (Jak si Ital přál), která tak moc miluje svou nezodpovědnou a manipulativní matku, že kvůli tomu málem přijde o kariéru, práci i muže, který ji miluje doopravdy.

Není náhodou, že místem, kde umějí být vztahy nejjedovatější, je rodina. Ostatně: čtete Shakespeara, tam to všechno je. Kdyby se Romeo s Julií vykašlali na Monteky a Kapulety, kteří jim otravovali život, včas by utekli z Verony, usadili se třeba, já nevím, v Mantově, prožili by možná šťastný život a měli osm dětí. Ale to měl v jednom ze svých apokryfů už tuším Karel Čapek...

Takže je to paradoxně zase o lásce! Na překonání takové toxické lásky není třeba lásky méně (jak si to myslí například Jared v příběhu Napravený nepřítel), ale naopak více. Kdyby Hamlet Ofélii opravdu, a více, miloval, zapomněl by na tu svou trochu humpolácky spíchnutou pomstu, nechal to na „orgánech činných v trestním řízení“, a taky mohl prožít celý dlouhý život s milovanou ženou po boku...

Takže ač to na to na začátku nevypadalo, můžu končit stejně jako každý měsíc:

*S láskou
Váš Harlequin*

Abby Greenová
DĚDIC ŘÍŠE

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Heir for His Empire

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2024

Překlad:
Kristýna Vítková

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2024 by Abby Green
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o., Warszawa 2026
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Aniž by byla jakkoli omezena výlučná práva autora, spoluautora a vydavatele, je jakékoli neautorizované využití této publikace k trénování generativních technologií umělé inteligence (AI) výslovně zakázáno. Společnost HarperCollins rovněž uplatňuje svá práva podle čl. 4 odst. 3 směrnice o jednotném digitálním trhu 2019/790 a výslovně vylučuje tuto publikaci z výjimky pro těžbu textů a dat.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-2624-3 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-2625-0 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-2626-7 (PDF)

PROLOG

Sexuální napětí mezi Erin Murphyovou a mužem ve výtahu bylo tak silné, že by se dalo krájet. Tělem jí proudily myriády emocí. Vítězství. Spokojenost z dobře odvedené práce. Ale všechny převyšovala touha.

Jenže slovo *touha* bylo příliš zdvořilé. Šlo o čirý a syrový chtíč. Nebezpečí. Zakázané ovoce.

Nejel s ní totiž jen tak nějaký muž. Byl to její šéf. I když ne přímo. Byl to šéf šéfa jejího šéfa. A možná mezi nimi bylo ještě pár dalších šéfů.

V posledních několika týdnech se to stupňovalo, zatímco byli zavřeni v zasedačkách, kde probíhala intenzivní jednání.

Samozřejmě věděla, že je krásný. A sexy. Stejně jako celý svět, a potvrdila si to hned první den, kdy ji přizvali do jeho právníckého týmu jako advokátku. Dokazovalo to, že se nijak neliší od ostatních žen. Potlačila to ale, protože si *moc dobře* uvědomovala, že je nevhodné se do něj zamilovat, a protože chtěla udělat dobrý dojem. Byla to její první práce po získání magisterského titulu v oboru korporátního práva a vzali ji právě kvůli odborným znalostem.

Měla své pobláznění pod kontrolou. Až do posledních týdnů, kdy se ocitla v profesním ekvivalentu tlakového hrnce.

Ajax Nikolau byl řecký bůh. Nebo měl k němu tak blízko, jak jen to smrtelník dokáže. Byl nádherný, s uhrančivýma hlubokýma zelenomodrýma očima,

kteřé vynikaly v ostře řezané tváři, a ústy, jež sváděla k hříchů. Měl husté vlnité tmavé vlasy a vysoké, mohutné tělo. Nosil zásadně obleky, ale způsob, jakým padly jeho vypracované postavě, byl naprosto provokativní.

Společně s bystrou myslí tvořily nepřekonatelnou kombinaci.

Byl pravděpodobně taky jedním z nejbohatších mužů na světě – přibližně od chvíle, když před hodinou podepsal poslední smlouvu. Nyní měl plnou kontrolu nad rodným logistickým podnikem. Už předtím měl spoustu peněz, ale teď se vyrovnal legendárním indickým oceářským magnátům a mediálními titánům.

Jenže Erin to vůbec nezajímalo. Nic to pro ni neznamenovalo, kromě toho, že udělala svoji práci. Viděla jenom *jeho*. Muže z masa a kostí. Tvrdých svalů. A očí planoucích žářem, který ji zasáhl přímo v samotném středu, což se jí ještě nikdy nestalo.

Po uzavření obchodu oslavovali se zbytkem týmu šampaňským, které jí stále kolovalo v žilách jako jiskřící náboj. Nemohla uvěřit, že se to děje. I když nepadlo jediné slovo. Ale viselo to ve vzduchu.

Ještě před chvílí postávali v hale jejich kancelářské budovy na Manhattanu a Nikolau si jí zavolal právě ve chvíli, kdy se chystala s několika kolegy odejít.

Otočila se a nasadila zdvořilý výraz. „Ano?“

„Mám doma v pracovně nějaké dokumenty. Podle mě by bylo lepší, kdybyste si je vzala do úschovy. Souhlasíte?“

Erin se zamračila. Bezpečnost byla poslední věcí, o kterou se musel Ajax Nikolau starat. Ten muž byl střežený líp než hlava státu. Kromě kanceláři vlastnil nemoovitosti po celém světě. Byla to podivná žádost.

Jenže pak mu pohlédla do očí a sledovala, jak se maska zdvořilosti rozplývá.

On mě chce.

Zasáhlo jí to jako blesk z čistého nebe. Měla sice podezření, ale kdykoli ho v předchozích týdnech přistihla, jak jí sleduje, odvrátila pohled a namlouvala si, že je směšná. Zahanbovalo jí, že jí načapal, jak se na něj dívá.

Proč by se muž jako Ajax Nikolau o ni vůbec zajímal? Nepodněcovala v opačném pohlaví záchvaty touhy. Zvláště v mužích jako on. Byla celkem fit. Měla symetrickou postavu. Ale jinak neoplývala ničím, co by přitahovalo pozornost. Přesně jak to měla ráda.

Jenže teď musela ve výtahu *s ním* čelit neuvěřitelné skutečnosti, že nějak upoutala pozornost jednoho z nejzajímavějších mužů na světě. Do mozku jí proudilo příliš málo kyslíku, než aby dokázala přijít na to, jak je to možné.

Byla to bezpochyby ta nejspontánnější a nejméně charakteristická věc, kterou v životě udělala.

Výtah mezitím pokračoval nahoru do střešního apartmá. Najednou jí začalo být chladno a zachvátila ji panika. Co když to špatně odhadla? Co když jí pocit vítězství z uzavření obchodu a šampaňské stouply do hlavy? Co když po něm v duchu šplhala jako opice, zatímco jí vážně chtěl dát jen nějaké papíry a poslat pryč?

A jako by jí četl myšlenky, natáhl ruku a zmáčknutím tlačítka zastavil výtah.

Nikolauův hlas byl trochu drsný. „Aby bylo jasno. Chci tě, Erin. Ale nemáš žádnou povinnost zůstat. Můžeš jen vzít ty papíry a odejít.“

Erin polkla. *Viděl jí do hlavy? Řekla to nahlas?*

On mě vážně chce. Nemám halucinace.

Rozklepala se směsicí úlevy a závratného zjištění. „Vážně existují nějaké papíry?“ zeptala se nejistě.

Přikývl. „Ale nebudu lhát. Použil jsem je jako záminku, abych s tebou mohl být o samotě. Už týdný mě přivádíš k šílenství. Víím, že tím překračuju tisíce hranic – a věř mi, že kdybych tomu dokázal odolat... udělal bych to.“

Zařal čelist, jako by byl naštvaný na svoji neschopnost se ovládnout.

Pouhá myšlenka, že ho dohnala na hranici sebeovládání, byla víc než opojná.

Napadlo ji něco směšného. „Jak vás mám oslovovat?“ Vždycky ho oslovovala „pane Nikolau,“ přestože jim přikázal, aby mu říkali Ajaxi.

„Jmenuji se Ajax.“

Zkusila to. „Ajax.“ Znělo to divně. Zakázaně.

Pohládl ji po tváři. „Líbí se mi, když to říkáš ty.“

Erin by možná protočila oči, kdyby nebyla tak ohromená. Pořád se jí nepodařilo se úplně vzpamatovat.

Právě řekl, že jí nedokáže odolat. Bylo to tak daleko od jejího chápání, kým je – v podstatě nudná žena –, že měla chuť se hystericky rozesmát. Zastavil ji pouze jeho výraz. Byl strohý. A hladový.

Po ní.

Po obyčejné, vzdělané a vážné Erin Murphyové.

Odjakživa vedla akademicky zaměřený život. Nic jiného jako jediné dítě profesora neznala. Málokdy, nebo spíš vůbec nikdy neprožívala spontánní okamžiky nebo... prostě zábavu. Ne, že by se tato chvíle nedala popsat jako „zábavná“, když ji Ajax doslova propaloval pohledem. Uvědomila si, že ho nikdy neviděla se usmívat.

Věděla, že k tomu má své důvody – před několika lety tragicky přišel o ženu a dítě při nehodě. A jako by ji ta myšlenka a pocit z vlastního poněkud usedlého života pobídly, aby místo rozumného a *bezpečného* rozhodnutí – vzít před tímto šílenstvím nohy na ramena – udělala pravý opak. Pomalu k němu přistoupila.

Zlehka se ho dotkla rty a celá se roztrásla. Na vteřinu se nehýbal a Erin měla pocit, že se opírá o zeď. Zase jí začalo být chladno. Možná překročila hranici? Přestože dal jasně najevo, že ji chce, možná nebyl typ muže, který má rád, když žena udělá první krok?

Ale přitáhl si ji k sobě dřív, než se nad tím stačila zamyslet, a políbil ji. Jakékoli podezření, že udělala chybu, když iniciovala první kontakt, se rozplynulo jako pára nad hrncem. Proměnilo se v popel.

Necítila nohy. Ústa měl tvrdá i poddajná, náročná i žadonící. Nikdy takový polibek nezažila. Erin se musela na vteřinu odtáhnout a nadechnout se. Měla rozmazané vidění. Jako by ji Ajax vtáhl do víru, který se točil stále rychleji a rychleji.

Musel vycítit, že je rozhozená, a vzal ji za bradu. Cítila, jak se jí vlasy uvolňují z elegantního drdolu a padají na ramena. Očima sledoval ten pohyb a pak je prohrábl prsty.

„Jsou jako tekuté zlato.“

Nemohla popadnout dech. Díky němu měla pocit, že jsou její vlasy... výjimečné. Jenže ve skutečnosti na nich nebylo nic zvláštního. Nebyly blondaté ani zrzavé... spíš něco mezi tím. Zdédila jejich barvu po matce. Byla to poslední osoba, na kterou by chtěla v tuhle chvíli myslet, protože vzpomínky nevyhnutelně vyvolávaly bolest z opuštění. Proto radši sáhla po Ajaxově kravatě, uvolnila ji a rozepnula mu horní knoflík u košile.

Odhalila jamku na krku, a přestože byli stále oblečení, přišlo jí to směšně intimní.

Jako by jí opět četl myšlenky, Ajax jí sundal sako a odhodil ho na zem. Dlouhými prsty rozvázal hedvábnou mašli na halence a pak se přesunul ke knoflíkům. Představovala si, jak se uvolňují z dírek, dychtivě ho potěšit.

Skoro se jí chtělo smát, ale okamžitě zvažněla, když rozhrnul látku a prohlédl si její ňadra zakrytá krajkou. Erin cítila, jak jí stoupá ruměncem do tváří. Vždycky měla slabost pro luxusní materiály. Požitek, který v jejím životě jinak neexistoval.

Stáhl jí halenku tak, že jí zůstala viset na jednom rameni. Pak pokračoval s ramínkem podprsenky, takže měkký košíček odhalil křivku prsu a zrůžovělý dvorec.

Zachvěla se.

Erin netušila, co má očekávat... nikdy se neodvážila snít o tom, jaké by to bylo s takovým mužem. Nikdy by si nedokázala představit tohle... nádherné a pomalé mučení.

Když ho vzal do dlaně, okamžitě se jí vztyčila bradavka. Dech se jí zrychlil. Pak sklonil hlavu a sevřel ji rty.

Měla pocit, jako by ji zasáhl blesk. Jeho jazyk a smyslné sání... všechna ta vlhkost. Zapletla mu ruce do vlasů. Ani si neuvědomovala, že by je zvedla. Chtěla jen udělat to samé – svléknout ho a odhalit jeho nádherné

tělo – jenže Ajax ji nepřestával líbat a hladit jí prsa. Do konce ji jednou nebo dvakrát štípl.

Zavzdychala mu do úst.

Jeho jazyk byl horký a nesmlouvavý. Erin neměla na výběr než se mu poddat s takovou dychtivostí, která by ji možná zahanbila, kdyby byla schopná rozumně uvažovat.

Cítila, jak se proti vzpíná tvrdým klínem, a instinktivně se k němu přitiskla. Vyhrnul jí sukni a roztáhl stehna. Pak ji nadzvedl, aby mu mohla obtočit nohy kolem pasu.

Přerušila polibek. Jeho erekce byla *přímo tam*. Otíral se o střed jejího těla, kde pulzovala všechna nervová zakončení. Erin netoužila po ničem jiném než ho osvobodit a odhrnout si kalhotky, aby nic nebránilo intimnějšímu spojení. Bylo to tak intenzivní, že sotva popadala dech.

Snažila se mu to sdělit pohledem. Nikdy po ničem tak nedychtila. Tak naléhavě. *Tady. Ted.*

Čas se zastavil a na setinu vteřiny zahlédla, že je stejně hladový po jejím těle. Pak se mu něco podivného mihlo ve tváři. Vypadalo to jako šok.

Odtáhl se a Erin téměř zakňourala. Bylo to ponižující.

Postavil ji zpátky na zem. „Tady ne... takhle. Promiň. Nevím, co mě to popadlo,“ řekl chraplavě.

Její mysl byla příliš rozrušená. Pochopila to až ve chvíli, kdy zmáčkl tlačítko a výtah se znovu rozjel. Nahoru. V duchu si vydechla, že ji nevezde zpátky do přízemí.

Vystoupali tak vysoko, až jí zalehly uši. Pak se výtah znovu zastavil a dveře se otevřely přímo do Ajaxova bytu. Nikdy ho nenavštívila. Kanceláře byly o několik pater níž.

Velkorysý prostor byl elegantní a minimalistický s okny od podlahy až ke stropu. Na stěnách visely moderní obrazy. Pohovky s křesly lákaly k odpočinku, ale Erin měla pocit, že v nich nikdo nikdy neseděl. Věděla, že Ajax rád pořádá večírky jinde. Rozhodně ne doma.

Přestože pro něj pracovala už několik týdnů, stále nebyla zvyklá na jeho svět luxusu. Ovšem nedostala šanci se zdržovat nebo rozhlížet kolem. Vzal ji za ruku

a mlčky ji provedl tlumeně osvětleným prostorem a pak chodbou do místnosti na druhém konci bytu.

Do jeho ložnice. Znovu jí vévodila prosklená stěna, která poskytovala úchvatný výhled na noční Manhattan a třípytívu siluetu New Jersey. Noční oblohou se mihla světla helikoptéry.

Ale pak to všechno zmizelo. Ajax ji obrátil tváří k sobě a Erin polkla. Najednou se cítila nesvá, že je v jeho soukromém prostoru.

„Vážně to chceš, Erin? Můžeš kdykoli... odejít.“

Uklidnila se. Díky práci věděla, že je to čestný muž. Ale vůbec netušila, že doopravdy potřebuje, aby mu skutečně záleželo na jejím souhlasu.

Přikývla. „Chci to.“ *Chci tebe.*

Nikdy dřív se nepovažovala za sexuálně založenou ženu. Na univerzitě měla jednoho přítele, ale po promoci se v dobrém rozešli, když se přestěhoval do Los Angeles. Neproběhlo žádné velké drama. Neměla v úmyslu opustit rodný New York. A sex... S nikým jiným nikdy nespala a nikdy během toho necítila to, co se v ní odehrávalo právě teď.

Zoufalství. Hladová touha.

Bylo to vzrušující a zároveň děsivé. Jako by neměla nad svými reakcemi takovou kontrolu, jak si vždycky myslela. Erin byla racionální žena a nikdy si nebyla tolik vědoma svého těla.

Ajax se začal svlékat. Setřásl sako a odhodil ho na zem. Sundal si kravatu. Rozepnul košili a odhalil širokou, svalnatou hrud s jemným porostem chloupků.

Sotva popadala dech, když si rozepnul kalhoty a stáhl je přes boky. Pak z nich vykročil. Neměla ponětí, kam zmizely boty a ponožky.

A teď před ní stál nahý a Erin byla... v šoku. Nevěděla, kam se dívat, ale chtěla si ho pořádně prohlédnout. Pohledem sklouzla po lánách olivové kůže, která byla důkazem jeho řeckého původu. Přes ploché břicho, štíhlé boky až k... pevné erekci. Polkla. Byl velký. Samotný důkaz jeho mužnosti byl ohromující.

„Cítím se trochu obnažený, Erin.“

Zvedla oči a všimla si, že mu cukají rty. Ty krásné sexy rty.

Zastavilo se jí srdce. *Panebože.*

Uvědomila si, že je pořád částečně oblečená. Halenku i podprsenku sice měla napůl stažené a sukni vyhrnutou pod zadek, ale sako? Nejspíš zůstalo ve výtahu. Vlasy jí padaly přes ramena. Byly příliš dlouhé. Neměla čas se nechat ostříhat.

Než stačila něco vymyslet, Ajax k ní přistoupil a zbalil ji halenky. Pak se natáhl a rozepnul jí podprsenku. Taky skončila na zemi.

Z nějakého nevysvětlitelného důvodu se Erin necítila nesvá. Možná za to mohl fakt, že byl nahý. Stáhl zip na boku sukneš a pomalu ji spustil dolů.

Teď před ním stála jen ve spodním prádle. Hedvábí a krajka. Dekadentní.

Ajax si ji prohlédl. „Moc se mi to líbí.“

„Děkuju.“

Nikdy by nečekala, že se spolu budou bavit o něčem takovém, protože až do dnešního večera se všechny jejich rozhovory soustředily výhradně na právnické detaily ve smlouvách.

„Můžu?“

Nebyla si jistá, o co žádá, dokud před ní nepoklekl a nezvedl oči. Další novinka. Ajax Nikolau jí klečel u nohou. Beze slova přikývla.

Pomalu jí stáhl kalhotky a nechal ji, aby z nich vystoupila.

Proti jejímu očekávání zůstal klečel. „Sedni si na kraj postele,“ přikázal.

Erin si uvědomila, že je přímo za ní. Spíš na ni spadla, než aby se ladně posadila. Chytil ji za kolena a roztáhl je. Srdce jí bušilo tak silně, že to musel slyšet, ale Ajaxův pohled se soustředil pouze na její tělo a vyvolával v ní pocit smyslnosti, jaký nikdy předtím nezažila.

Hřbetem ruky ji pohladil po břicho, až se zachvěla.

„Máš tak světlou kůži...“

Erin se zajíkla. „Moji rodiče byli... jsou Irové. Nebo... víš... druhá nebo třetí generace Irů.“

Ajaxovi zajiskřilo v očích. „To bych nikdy podle příjmení Murphyová neuhodl.“

Málem jí spadla brada. Dělal si z ní legraci! A teď si ji znovu prohlížel a přisunul se blíž, aby jí mohl polaskat nadra.

„Přesně o tomhle jsem snil během těch nudných vyjednávání. Pěkně jsi mě rozptylovala.“

Erin se pokusila dát dohromady souvislou větu. „Ty jsi fantazíroval o... tomhle?“

Přikývl. Palci jí přitom dráždil bradavky, takže pro ni bylo velmi těžké se soustředit na jeho slova – což bylo nepříjemné, protože byla... neuvěřitelná.

„Přestavoval jsem si, co se skrývá pod těmi upjatými kostýmky. Hedvábné halenky, těsné sukně... Máš vůbec tušení, jak lákavě v nich vypadá tvůj zadek?“

Zavrtěla hlavou. A pak se jí vybavila jedna vzpomínka. Nedávno během přestávky rozlévala kávu a sehnula se, aby zvedla spadlou lžičku. Když se otočila, málem upustila šálek. Ajax na ni zíral tak zamyšleně, až se bála, že udělala něco špatného.

Teď se k ní pomalu naklonil, vsál levou bradavku a začal ji okusovat. Každíčkou buňku v jejím těle zachvátila nepopsatelná slast. Ajax ji popadl za boky a držel ji u sebe, zatímco se stejně mučivě věnoval i druhému nadru.

Pak se odtáhl. „Lehni si.“

Poslechla ho. Byla vděčná, že si trochu oddechne. Nic takového se ovšem nestalo.

Roztáhl jí nohy a Erin na sobě ucítila jeho pohled. Pak ji na vnitřní straně stehna polaskal jazykem a následně dotekem rtů lehkým jako pířko. Neustále se přibližoval k místu, které jí až bolestivě brnělo... Jeho dech byl horký, ale ne tolik jako ústa, když ji tam políbil.

Erin se musela kousnout do ruky, aby nevykřikla, přestože si byla jistá, že by ji nikdo neslyšel. Ten muž byl nemilosrdný a prozkoumával ji s důkladností, která

způsobovala, že se celá napjala. Jako by mohla oddálit nevyhnutelné.

Nemohla. Zasáhla ji nezastavitelná vlna rozkoše. Neměla se kam schovat. Nikdy si nepřípadala tak odhalená, a přesto se nikdy necítila tak svobodná. Sex s bývalým přítelem byl trochu rozpačitý a nucený. Orgasmy neměly sílu ji smést z povrchu zemského. Sex nikdy nebyl tak jednoduchý a ryzí.

Sotva si uvědomila, že se Ajax pohnul. Zlehka, jako hadrovou panenku, ji zvedl a položil doprostřed postele.

Klekl si mezi její stehna a Erin sledovala, jak si nasazuje ochranu. Na velmi ztopořený penis... mimoděk se jí stáhly vnitřní svaly.

Zvedl hlavu. „Jsi v pořádku?“

Byla? Neexistovalo slovo, které by vystihovalo, co právě prožívala. Mohla jen hloupě přikývnout.

Chytil ji pod koleny a přitáhl k sobě, takže spočíval špičkou erekce přesně na tom správném místě.

Pak se zarazil a znovu na ni upřel pohled. „Nejsi... nevinná?“

Erin zavrtěla hlavou. Byla trochu zahanbená tím, jak zoufale toužila cítit ho v sobě. Možná proto zněla tak zadýchaně. „Ne... ale už je to dlouho.“

„Půjdeme na to pomalu.“

Erin v duchu prosila o milost, protože věděla, že to bude – *Áááách!* Vnikl do ní jediným plynulým, zákazonosným pohybem a sledoval její reakci. Prohnula se v zádech. Byl tak velký... Případala si roztažená na hranici nepohodlí, ale pak se mu nějakým zázrakem povedlo proniknout ještě hlouběji a Erin roztřeseně vydechla.

Nikdy se necítila tak... naplněná.

Ajax se sklonil, takže byl téměř nad ní. Odtáhl se pomalu, takže cítila kašdické tření. Měl zařatou čelist a na čele se mu leskly kapky potu. Její kůže také začínala být vlhká.

Znovu do ní vnikl a Erin zalapala po dechu, když pocítila malé záchvěvy rozkoše. Začal se v ní rytmicky pohybovat a napětí se s každým přírazem zvyšovalo.

V jejím nitru se hromadila zoufalost... Naléhavost. Potřeba něčeho víc. Ani si neuvědomila, že promluvila.

Silněji. Hluběji.

Vážně to řekla? Nejspíš jo, protože začal přirážet s mnohem větší silou. Erin zvrátila hlavu. Ta síla ji začínala přemáhat a chtěla ho prosit, ale nedokázala vyjádřit, co vlastně potřebuje.

Ajax si s ní propletl prsty a přidržel jí ruce za hlavou. Měla chuť na něj zavrčet. Místo toho ho kousla do ramene a zaslechla tichý smích.

Rozesmála jsem ho.

Ale než si to stačila uvědomit, pustil ji a místo toho jí nadzvedl ňadro a kousl ji do bradavky. Najednou se všechno zastavilo – a pak už klesala ve spirále tak intenzivní rozkoše, že se tentokrát neubránila výkřiku.

Sotva si uvědomovala Ajaxovo hrdelní zavrčení, když ji následoval, a jeho třesoucí se tělo. Objala ho, aniž by si uvědomila, co dělá.

O měsíc později

Ajax stál oblečený u okna. Jako by šaty byly nějakým druhem brnění.

Proti čemu? zeptal se jízlivý hlas.

Proti té nahé ženě v mé posteli.

Stále spala. Pozoroval její odraz ve skle. Bledá pokožka, ladné křivky. Pevné obrysy ňader, hýždí a tmavý stín mezi nimi.

Dlouhé zlaté vlasy s rezavým nádechem rozprostřené na polštáři. Ty samé, které mu padaly na hrudník, když ho zkoumala ústy, než ho sevřela a –

Skata! Dost.

Byla to jen žena. Jako každá jiná.

Tak proč si slíbil, že se jí po té první noci už nikdy nedotkne?

Už tehdy věděl, že jejich spojení bylo... jedinečné, a že by to neměli opakovat, protože Ajax nehledal vztah, který by přesahoval pouhé příležitostné setkání.